

دیگوکسین

دیگوکسین با افزایش قدرت انقباض قلب، باعث پمپاژ بهتر و کاهش ضربان قلب می‌شود. این دارو برای کسانی که به مشکلات قلبی دچارند و انقباض قلبشان به طور نامنظم است، تجویز می‌شود.

دیگوکسین از گل انگشتانه (دیژیتالیس) استخراج می‌شود و به فرم‌های زیر در بازار دارویی موجود می‌باشد.

- قطره خوراکی ۰/۵ mg/ml
- الگزیر ۰/۰۵ mg/ml
- قرص‌های ۰/۲۵ mg
- تزریقی ۰/۵ mg/۲ml

علائم مسمومیت

۱. بی‌اشتهایی، تهوع، استفراغ، اسهال، درد شکم
۲. اختلالات بینایی (دیدن اشیاء به رنگ زرد یا خاکستری، دوبینی و تاری دید)
۳. سردرد، کسالت، خواب‌آلودگی، اغتشاش فکر، توهم، هذیان
۴. آریتمی و بلوک قلبی
۵. ضعف، بیحالی، افت فشار، افت ضربان قلب (زیر ۶۰ بار در دقیقه)

اثر درمانی قرص دیگوکسین ۱-۲ ساعت بعد از خوردن آن ظاهر می‌شود و حداکثر اثر آن ۶ ساعت پس از مصرف است. این دارو ظرف ۱۰-۵ روز از راه کلیه هادفع می‌شود.

نکات قابل توصیه

- ۱- دوره درمان باید کامل شود و دارو هر روز در وقت معین مصرف شود. می‌توان دارو را پس از غذا و همراه مایعات مصرف کرد.
- ۲- اگر یک نوبت مصرف دارو فراموش شود، چنانچه پس از ۱۲ ساعت به یاد آورده شود، به هیچ وجه آن نوبت نباید مصرف شود و مقادیر مصرف بعدی نیز دو برابر نگردد، اگر به مدت دو روز یا بیشتر مصرف دارو فراموش گردد، باید به پزشک مراجعه شود.

۳- در بیماران سالخورده و بیمارانی که از دستگاه ضربان‌ساز مصنوعی استفاده می‌کنند، تنظیم دقیق مقدار مصرف دارو، ضروری است، زیرا ممکن است دچار مسمومیت شوند.

۴- اندازه‌گیری مقدار ثابت و حداقل غلظت دارو در سرم در طول درمان با این دارو ضروری است. پیگیری وضعیت ریتم قلب و تعیین غلظت الکترولیت‌ها در سرم نیز ضروری می‌باشد. بهترین زمان آزمایش غلظت دیگوکسین ۶ ساعت پس از خوردن آخرین قرص می‌باشد.

۵- قرص‌های دیگوکسین، دارای جذب متفاوتی هستند. لذا ترجیحاً همواره از یک کارخانه سازنده مصرف شود.

۶- مقدار مصرف دیگوکسین باید بر اساس نیاز هر بیمار تعیین گردد. این مقدار باید بر اساس وزن بدون چربی محاسبه شود، زیرا این دارو در بافت چربی وارد نمی‌شود. وزن خود را روزانه و ترجیحاً قبل صبحانه اندازه‌گیری کنید و اضافه وزن بیش از ۰/۵-۱ کیلوگرم را به پزشکتان اطلاع دهید.

۷- مصرف نمک در رژیم غذایی باید خیلی محدود باشد.

دیگوکسین

گروه هدف: بیماران

تهیه و تنظیم: خانم دکتر رویا قنواتی (دکترای داروسازی)

واحد آموزش همگانی: تلفن ۰۲۶۷۲۲۲۲ داخلی ۳۱۴

کد محتوا: D۹۷۴۰۳

سایت اینترنتی بیمارستان www.mrhos.mui.ac.ir

تداخلات دارویی

به دلیل تداخلات زیاد این دارو از شروع مصرف یا قطع خود سرانه سایر داروها جلوگیری کنید.

- مصرف کلسیترامین، متوکلوپرامید و آنتی اسیدها جذب گوارشی دیگوکسین را کاهش می دهد.

- در صورت مصرف همزمان کینین، کینیدین، کلروکین

وهیدروکسی کلروکین بادیگوکسین، ممکن است غلظت پلاسمایی دیگوکسین افزایش یابد.

در صورت مصرف همزمان آمفوتریسین B، استازولامید، مدرهای لوپوتیازیدی بادیگوکسین، خطر بروز مسمومیت بادیگوکسین ناشی از کاهش پتاسیم خون افزایش می یابد.

- اثر دیگوکسین در صورت مصرف همزمان با سیپروفلوکساتو افزایش می یابد.

- مصرف همزمان داروهای بتا بلاکر، کلسیم، داروهای آنتی آریتمی، دیلتیازم و وراپامیل باعث تشدید اثر کاهش ضربان قلب دیگوکسین می شوند.

- خطر بروز آریتمی با مصرف همزمان داروهای مقلد سمپاتیک افزایش می اید.

منابع: سایت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

فارماکولوژی دکتر مجتبی کرمی

مشاور علمی: خانم دکتر رویا قنواتی (دکتر داروساز)

۸- دیگوکسین را نباید همزمان با مواد حاوی فیبر بالا (مثل میوه ها، سبزیجات، دانه ها، جو، نان سبوس دار و...) مصرف کرد زیرا باعث کاهش جذب آن می شود.

۹- کاهش پتاسیم رژیم غذایی موجب تشدید مسمومیت بادیگوکسین میشود. لذا میزان مصرف غذاهای حاوی پتاسیم نباید کاهش یابد.

مواد غذایی سرشار از پتاسیم:

انواع لوبیا، کلم بروکلی، هویج خام، سیب زمینی پخته، گوجه فرنگی، اسفناج، کدو حلوایی، قارچ، شلغم، چغندر، کلم پیچ، اسفناج، کرفس، زردآلو، موز، طالبی، خرما، انجیر، شلیل، پرتقال، کشمش، هندوانه، گرمک، کیوی، نانهای سبوس دار، شیر سویا، کره بادام زمینی، شیروفرآورده های آن، ماهی سفید و گوشت گاو

